

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LX (54) • ŠTEV. (Nº) 36

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 13 de septiembre - 13. septembra 2001

PROF. MIRIAM JEREB BATAGELJ

(2) - KONEC

Ognjišče slovenskega jezika

Ko Slomšek v predgovoru knjige Blaže in Nežica razpravlja o učnih metodah, o spremembah v besedišču in v slovnici, pravi že leta 1857: „Vse se spremeni, tudi človek in njega dela; le resnica ostane. Pijanost pa ni modrost, bodi si pijan od starine ali novine - napihnjen od starih ali novih oblik. Vsaka slovniška oblika je kolo živega jezika, ki ne stoji nepremakljivo, dokler jezik živi, marveč se neprenehoma obrača.”

Ko se s spominom vračamo v leta svojega otroštva, se moramo nujno ustaviti ob zadržanju takratnih staršev in vzgojiteljev. Saj vemo, da naša skupnost - vse to, kar je plemenitega, svetlega v njej - res ni čudež. Izmoljeno, prigarano je. Je sad dela vseh teh, ki niso hoteli denarnega povračila. Prav zato ima še poseben prizvok. Podobno je prizadevanjem staršev, ki ne skrbijo za otroke zato, da bi jim mladi vračali. Čeprav doživljamo mnogokrat nevaležnost, nerazumevanje, vztrajajo. Priznati si moramo, da so premnogi od njih nam v svetel zgled, oporo in mejnik. Vprašati pa se moramo, če bodo mogli naši zanamci isto reči o nas. Smo ohranili in pomnožili zaklad vere in slovenstva? Ali pa smo se vdali opuščanju, se spojili z duhom relativizma, se prehitro vdali in se celo sprijaznili s tem, da vsak dela, kar hoče, kar čuti, pa čeprav ni v skladu z lastnimi prepričanji, z nazori, s hotenjem? Če smo bili v čem prepoustljivi, popravimo, dokler je še čas!

Ko vrednotimo in občudujemo delo vseh, ki sploh niso iskali lastne koristi, pač pa so vlagali svoje energije, čas in denar za skupni blagor, ne moremo mimo dejstva, da nosijo vsa ta prizadevanja poseben pečat. Kot je že Cankar pisal o Kostanju posebne sorte, je tudi to naše drevo edinstveno.

Poleg vlaken padcev, dvigov, obupov, upov, teme in svetlobe ima še dragocene kaplje krvi mučencev. Balantič kjer: „Tako rad segel bi v globoko dno, / kjer brez glasu so bratje obležali”. Pred skrivnostjo tega darovanja moremo rjoveti, spoštljivo umolkniti, obsojati ali pa se poglabljati v bistvo svoje biti. Vsi, ki verujemo v povezanost živih in mrtvih, vemo, da imamo posebne priprošnjike pri Bogu. Verjetno se vse premalo zavedamo tega. In tak poseben priprošnjik je prav gotovo France Balantič, Slovenec, pesnik in borec, ki bi bil sedaj star osemdeset let.

Zakaj naj bi se v času ravnateljstva hrupa, sporočilnosti slike, migetajočih svetlobnih učinkov, težnji po enakosti na vseh področjih, ustavili ob nekom, ki se je poglabljal vase, ki je verjel v sporočilnost besede, v drugačnost?

Balantič, ki je hrepenel po Lepoti, kot vsak zemljan, jo je iskal v svojih pisanih stvaritvah. Tudi on bi se mogel utopiti v brezbožnem, lagodnem svetu, mogel bi se prepustiti toku časa, pa se je poslužil orožja, ki mu je bilo dano od Boga. („In vendar si za pevca me izvolil.”)

Verjetno nam je prav v tem vzor. Tudi danes se je treba zavestno odločiti za vero in za slovenstvo - in tudi danes pri nas to ni vedno lahko. Tudi danes moramo preobraziti družbo z danostmi, ki smo jih od Stvarnika prejeli.

Nekateri smo pred leti mogli slišati glas Balantičeve mame, ki je o njej tako lepo

zapisal sin - poet: „Vidim te pred križem v kotu stati, / grčave dlani poklanjaš Bogu / kakor meni nekdanja kruha krajec.” Danes pa sta med nami dve njegovi sestri. Torej: bil je resničen, otipljiv, mlad fant, ki je mogel biti fizično na tem svetu le dvaindvajset let. Pa kako plodnih! Mar je slučaj, da je bila tu pisateljska družina Franceta Balantiča, da je tu izšlo prvič njegovo zbrano delo, da nas je že toliko Balantičevcev, bivših in sedanjih učencev šole, ki je zrasla na tako oddaljeni zemlji in nosi ime po tem pesniku?

Literarni kritiki so segli po Balantičevih poezijah in ocenili njih estetsko dovršenost. Tako je Boris Novak v knjigi „Oblika, ljubezen jezika”, ki je izšla pred šestimi leti v Mariboru, zapisal: „Balantič je revolucioniral slovenski pesniški jezik z živo in močno metaforiko.”

V teh oddaljenih krajih pa je zapisal France Papež: „Svoj rodni jezik poznam že od prvih dni, / ko sva skupaj brala Prešerna / nekje v onstranem hribovju, / v jasnih, pomladnih vztrepetih, / Cankarja v letih iskanja in hrepenenja / in Balantiča v zadnji, vojni jeseni.” In še drug pesnik, ki ga poznamo tudi kot duhovnika, Igor Grohar, je izdal zbirko svojih stvaritev v španščini in izbral kot uvod, rdečo nit, Balantičeve verzije.

Balantič ni umolknil. Njegovi verzi nam govore, nas spodbujajo, nas uče. Pre nekateri nas navdušujejo za neminljive vrednote.

Balantič živi v svojih delih in v vseh, ki nam je slovenstvo drago.

Doma je iz Kamnika, ljubil je dom. Dom kot začetek, izvir, ognjišče, zavetje. Zapel je: „Vrniva se domov! Morda pa s hlebom / na pragu mati pričakuje naju.”

Iz rodnega Kamnika pa se je preselil tudi k nam, v Buenos Aires.

Naš Dom, ta v San Justu, je sedaj njegov dom, saj je tu njegova šola. Tu pod Južnim križem žive Slovenci, ki začutijo globlji smisel dogodkov ob prebiranju njegovih pesmi. Pa naj še tako pišejo nekateri o tem, da je naše branje tendenčno. Vsak bere skozi svojo optiko, tudi tisti, ki v njem ne najdejo svetlobe, miru, božje prisotnosti!

Tu, v Argentini, slovenski ljudje recitirajo, pojejo, molijo, razmišljajo z Balantičem. Vse od takrat, ko so naši predniki prispeli v Argentino, v tujino: „Ko ne bilo bi vrat do toplih zvezd, / bi zgubil se korak na temnih tleh / in kriknila v temo bi naša pest.” Pa tudi sedaj, ko slavimo ta zlati jubilej. Ta jubilej je res zlati, saj pomeni petdeset let zvestobe, zavezanosti, kar pa je v svetu polovičarstva, dvojnosti, pomehkuženja, letanja od cveta do cveta kaj težko najti.

Naj nas premišljena vez z Bogom in z vsemi, ki so že pri Njem, zgled naših prednikov, pa neomajna volja in pogum vodijo še naprej. Današnji praznik naj nam bo dokaz, kaj vse zmoremo. Naj nas ne bo strah, saj nismo sami na tej poti. Omehčajmo svoja srca, razbeže naj se teme malodušja, jadikovanja in jalovosti.

Z Balantičevimi verziji stopajmo v novo delovno obdobje: „Jaz pa bom vedno Tebi pesem pel / in kadar moji zvoki dôzorijo, / pri Tvojih bom kolenih ob sedel!”

Slovenski utripi

ALI BO HRVAŠKA RATIFICIRALA SPORAZUM O MEJI?

Slovenski premier Janez Drnovšek je 6. septembra po seji vlade sporočil, da je slovenska stran po potrditvi v vladi in matičnem parlamentarnem odboru pripravljena za podpis predloga sporazumov s Hrvaško o meji in o Nuklearni elektrarni Krško. Izrazil je prepričanje, da bi v Sloveniji oba sporazuma lahko tudi ratificirali, opozoril pa, da se na Hrvaškem zapleta.

Premier Drnovšek je še opozoril, da bi v primeru, če na hrvaški strani sporazuma o meji ne bi sprejeli, lahko znova prišlo do „negativne spirale odnosov med državama”, saj bi se po njegovem mnenju lahko pojavilo vprašanje, ali bo tudi slovenski državni zbor ratificiral npr. sporazum o NEK, o katerem so bile doslej razprave zelo težke. Izrazil je upanje, da bo hrvaški premier Ivica Račan uspel prepričati sabor, ki bo razpravo o sporazumu o meji začel konec septembra, da gre za prelomen dogodek v odnosih med državama.

Premier Drnovšek je poudaril, da boljšega sporazuma o meji ne more biti, saj je rezultat desetletnih pogajanj, alternativa pa je neurejeno vprašanje meje.

NOTRANJI BOJI V SIM

„Dovolite, da preverim, ali ste na seznamu ... Ne, niste. Torej ne morete naprej, ne smem vam dovoliti vstopa v to sobo.” Približno tako naj bi najeti varnostnik preprečil Željku Popoviču, vršilcu dolžnosti tajnika Slovske izseljenske matice (SIM), vstop v pisarno.

Kot se je zvedelo, naj bi varnostnika najel predsednik SIM Anton Bebler. Popoviču je bilo tako onemogočeno ne le sodelovanje na sestanku izvršnega odbora SIM, temveč tudi dostop do delovnega mesta, ker je njegova pisarna hkrati tudi sejna soba. A po vsem, kar se je v minulih letih in še zlasti v začetku letošnjega leta dogajalo na SIM, je to le drobec v nizu mnogih zapletov v tem združenju: nesklepčnih sestankov delovnih teles, dveh neuspešnih občinskih zborov, protestnih odstopih članov, predlogih za disciplinske obravnave, suspenzi, pa menda policiji prijavljena vloma v delovno mizo ... Vmes sta bila v časopisu objavljena in takoj tudi preklicana še dva razpisa za uredniško in tajniško delovna mesta. Končno SIM plačuje svojo zgrešeno politiko do izseljencev, ko je šlo bolj za politično nadzorstvo kot za pomoč.

OBLETNICA NA BREZJAH

V soboto, 1. septembra, je minilo 94 let, odkar je ljubljanski knezoškof Anton Bonaventura Jeglič okronal podobo Marije Pomagaj na Brezjah. Na obletnico kronanja so se verniki v lepem številu udeležili svetih maš. Slovesno je daroval nadškof Franc Rode. Po maši je bila po vasi procesija z lučkami in podobo Marije Pomagaj. Zvečer so somaševali letošnji novomašniki, polnočnico pa je daroval gvardijan samostana.

SIMPOZIJ O ŽRTVI KOMUNIZMA

V papeškem zavodu Slovenik v Rimu je potekal simpozij o etnologu, narodnemu buditelju, teologu, duhovniku in žrtvi komunizma dr. Lambertu Erlichu. Simpozij je odprl rektor Slovenika, dr. Maksimiljan Jezernik. Velikan slovenstva, o katerem so razpravljali stokovnjaki iz domovine in zamejstva, se je rodil 18. septembra 1879 v Žabnicah, umrl pa mučeniške smrti v Ljubljani, 26. maja 1942, ko ga je na poti od maše na Streliški ulici ustrelil komunistični aktivist. Ljubljanski nadškof dr. Franc Rode ga je lani vpisal na uradni seznam mučencev Cerkve na Slovenskem v 20. stoletju. Simpozij o dr. Lambertu Erlichu je še toliko pomembnejši, ker se bo kmalu začel škofijski del postopka za razglasitev za blaženega.

OBISK V AVSTRALIJI

Medtem, ko je v Argentini škof Uran na dušnopastirskem obisku, se pri rojakih v Avstraliji že tretji teden mudita mariborski škof Franc Kramberger in frančiškanski provincial p. Stane Zore. Tamkajšnja slovenska skupnost se namreč v letošnjem letu sponinja prihoda prvih dveh slovenskih duhovnikov na celino. To sta bila frančiškana p. Beno Korbič in p. Klavdij Okorn, ki sta na avstralska tla stopila 26. maja 1951.

DOGOVOR O SODIŠČIH NA KOROŠKEM

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev Bernard Sadovnik se je v četrtek, 6. septembra, pogovarjal z avstrijskim pravosodnim ministrom Dieterjem Boehmdorferjem na Dunaju. Po pogovorih je sporočil, da okrajna sodišča v Borovljah, Pliberku in Železni Kapli za zdaj ostajajo. Na srečanju so se še dogovorili, da se status sodišč proti volji manjšine ne bo spreminjal, novo razpravo glede okrajnih sodišč pa bi odprli v primeru, če bi slovenska manjšina na podlagi novih zakonov in odredb o uradnem jeziku pripravila drugačen predlog. V prihodnje bo potrebno tudi rešiti to vprašanje na celotnem dvojezičnem območju, torej v okrajih Beljak in Celovec, kjer sodišči nista priznani kot dvojezični.

ŠTEVILO PREBIVALCEV

Britanska revija Nature je objavila raziskavo avstrijskega Mednarodnega inštituta za sistemske analize, po kateri bo število svetovnega prebivalstva še naprej naraščalo in doseglo najvišjo točko leta 2070, ko naj bi bilo na svetu devet milijard ljudi - danes jih je 6,1 milijarde. Nato naj bi število prebivalcev začelo upadati, tako da bo leta 2100 na svetu 8,4 milijarde ljudi. Raziskovalci inštituta naj bi zagotovili 85-96 točnost rezultatov. Ugotavljajo, da se svetovno prebivalstvo vse bolj stara. Tako naj bi se število ljudi, starejših od 60 let, do leta 2100 povečalo za štirikrat oz. za 43 %.

STRAN 3:

32. Pevsko glasbeni večer

Škof Alojz Uran na pastoralnem obisku

V ponedeljek, 27. avgusta, se je škof Uran iz Mendoze vrnil v Buenos Aires. Udeležil se je seje upravnega odbora Slovenske hiše. Ob mnogih obravnavanih poglavjih je prišlo do izraza, da takšna skupnost ne more niti en dan dlje obstati, če ne bi bilo vse trdno zastavljeno na prostovoljnem delu. To je začetek in konec vsake dejavnosti in vsake prireditve, to je vsa modrost argentinskega uspeha in vse logistično ozadje tako številnih organizacij, razvejanih dejavnosti in povezovanja med njimi v argentinski slovenski skupnosti.

V torek in sredo, 28. in 29. avgusta, se je škof Uran srečal s slovenskimi duhovniki. Srečanje so začeli s sveto mašo. Škof jim je predstavil sinodalno dogajanje v Cerkvi na Slovenskem, msgr. Pucelj pa povezovanje in pastoralno načrtovanje med slovenskimi izseljenski duhovniki v Evropi. Ugotovili so, da metod pastoralnega dela iz Slovenije ni mogoče kar prenesti med rojake.

V sredo so se srečanja udeležili tudi slovenski duhovniki, ki delujejo v argentinskih župnijah. Že dopoldne so se mnogi udeležili pogreba matere g. Mirka Grbca, ki deluje na veliki fari s 60 tisoč ljudmi. Zgodba pokojne mame je zelo značilna za mnoge usode slovenskih povojnih emigrantov. Sama s štirimi majhnimi otroki se je peš prebila iz Loškega Potoka do Ljubljane in potem v spremstvu moža nadaljevala pot preko Gorenjske do Ljubelja ter kasneje preko taborišč v Avstriji prispela v Argentino. Koliko trpljenja in negotovosti, koliko neznanj za prihodnost in vendar so ti ljudje z neomajno vero zmogli ne le ubežati smrti, ampak so v prvem desetletju svojega bivanja v novem svetu iz nič vzpostavili vso strukturo svojega novega poslanstva na tujem. Ni čudno, če so njihovi potomci prve, druge in tudi že tretje generacije neizmerno ponosni nanje in zvesto sledijo njihovim zgledom.

V sredo, 29. avgusta, zvečer se je škof Uran srečal še z voditeljicami slovenskih šol. Vseh učiteljic je 148, od teh se jih je 22 rodilo v Sloveniji. Vse delajo prostovoljno. Vseh otrok je letos 543, največja med njimi je šola Franceta Balantiča v San Justu s 124 otroki in 14 učiteljicami. Letos deluje že 50. leto. Razveseljivo je, da število otrok iz leta v leto raste.

V petek, 31. avgusta, zvečer se je na

dvorišču Slovenske hiše razlegal živ-žav. Prihajali so birmanci s starši in botri na srečanje s škofom Uranom. V začetku je bilo nekaj napetosti v zraku, a po prvih škofovih vprašanjih, molitvi in pesmi se je videlo, da so škofove besede segle globoko v srce in ga razveselile. Na koncu so nekateri stopili do škofa in se mu zahvaljevali za vzpodbudno besedo.

Naslednji dan, v soboto, 1. septembra, je bila redna sobotna šola. Skupaj z otroki so k jutranji maši, ki jo je daroval škof Uran, prišli tudi njihovi starši. Po maši so se vsi zbrali v veliki dvorani Slovenske hiše. Vsaka šola se je predstavila škofu. Nekateri so pripravili posebno besedilo, drugi pesmi. To je bila veličastna predstava otroških glasov in moči mladosti. Posebej se je predstavila jubilarntka, šola Franceta Balantiča. V tistih dneh sta bili gostji šole sestri pokojnega velikega pesnika, ki sta prišli iz Kamnika. Po njih je podoba pesnika dobila nek konkreten izraz, saj je zaživel med njimi kot človek, umeščen v naš slovenski prostor na nov, živ način. Popoldne se je škof srečal še z mladimi iz srednješolskega tečaja in njihovimi profesorji. Zvečer je daroval mašo za duhovne poklice v čast blaženemu Antonu Martinu Slomšku kot vzorniku vseh študentov in šolnikov. Škofova beseda pri homiliji je odkrivala bogate zaklade duha, ki so bili nam vsem izročeni kot darovi v slovenski zgodovini in še danes iz njih živimo in se ob njih bogatimo. Mladina je prislunila prepričljivim besedam nadpastirja. Bil je resnično bogat dan neposredne priprave na veliki binškošni dogodek prihoda Svetega Duha za vso slovensko skupnost v Buenos Airesu.

2. septembra je 85 mladeničev in mladenk prejelo zakrament Svetega Duha - potrditev v veri. Ta naj jim da moč, da bi mogli biti kos vsem velikim nalogam, pred katere jih bo postavilo življenje. Zdi se, da ti mladeniči in mladenke slovenske krvi in duha sredi velikega mesta južne Amerike vedo, da brez Boga vsega tega ne bo mogoče izvršiti. In to je velika tolažba njihovih staršev, botrov, duhovnikov, vzgojiteljev in učiteljev. Naj se jih Cerkev na Slovenskem spomni in zanje moli, ker ti tudi že z vsem navdušenjem molijo zanjo.

msgr. Janez Pucelj,
Radio Ogmijšče

Slovenska Cerkev zdaj bolj napadana

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je v pogovoru za dunajski časnik Die Presse 5. septembra poudaril, da je Cerkev v Sloveniji danes v medijih v slabšem položaju kot v komunizmu.

Tedaj je bilo prepovedano žaliti verska čustva prebivalstva, nasprotno pa so danes ostri napadi na Cerkev in nadškofa na dnevnem redu, in to na zelo nizki ravni. „Posebno dejavni so veliki mediji, kot je Delo, ki so v rokah nekdanjih komunistov,“ je poudaril Rode.

Cerkev v očeh slovenskega prebivalstva pridobiva zaupanje, kar pa je po desetletjih komunizma in spricho trenutnega hujskanja težko, še toliko bolj, ko ljudem primanjkuje kritičnega duha. Rode se zavzema za objektivno pojasnitev slovenske preteklosti, vendar pa po njegovem mnenju še ni dozorel čas, da bi zgodovinska komisija preučila vlogo Cerkev v Sloveniji med drugo svetovno vojno. Kot je pojasnil, je Zveza borcev pod nadzorom stalinističnih komunistov, bistvenih oblikovalcev javnega mnenja, in ti so

zgradili mit, ki se bo končal le postopoma.

Rode je povedal, da si nekateri pragmatični politiki prizadevajo za konkordat, drugi pa ostro nasprotujejo sporazumu s Svetim sedežem in ti z mediji vodijo kampanjo proti konkordatu. Rezultati pogovorov slovenske škofovske komisije s predstavniki vlade bodo predstavljeni Vatikanu, je povedal. Glavni kamen spotike je vloga Cerkev v šolstvu, kjer si Cerkev želi uvedbe katekizma pod svojim nadzorom, kot alternativa pa bi lahko v šolah potekal pouk etike.

Pri vračanju premoženja Cerkvi je bil dosežen dober napredek, čeprav je ljubljanska nadškofija doslej dobila vrnjen le majhen delež svojih gozdov in nepremičnin. Rode je prepričan, da bo vračanje končano do konca 2002, na kar opozarjajo tudi ZDA in EZ.

Rode je tudi pojasnil, da je v Sloveniji krščenih 82 % prebivalstva, 72 % se jih izreka za katolike, vendar pa se maše redno udeležuje le 25 % prebivalstva. V bistvu so Slovenci po Rodetovem mnenju zelo verni, kar potrjuje udeležba na velikih romanjih.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Komaj dober mesec nas loči od volitev, pa se kampanja dejansko še ni prav začela. Kandidati so že določeni in sodnijsko potrjeni, a je tako malo zanimanja med ljudmi in tako malo navdušenja v samih kandidatih, da je vtis porazen.

NI KAJ POKAZATI

Naši bralci dobro vedo, da so kampanje vedno slonele na obljubah, za katere so kandidati ponavadi vedeli, da jih ne bodo mogli izpolniti, a so jih vseno glasno proglašali. Za ljudi pa je spriče trde stvarnosti vedno obstajala potreba, da ohranjajo iskrico upanja in v te obljube verjamejo. Tako so počasi padali z oltarja političnega ugleda vojaki, radikali, peronisti, liberalci... Prav zato je pojav nove levičarske formacije Solidarne fronte povzročil tako navdušenje, da se je v kratkem času povzpela na odločilno mesto. Povezava z radikali je odprla vrata zmagi leta 1999 in ponesla De la Ruo na predsedništvo države.

Povezava je imela smisel, dokler sta obstajali kot enakovredni obe članici. A Solidarna fronta je bila skupek izredno številnih levičarskih skupin in skupinic in bila preveč personalistična. Slonela je na ugledu dveh ljudi: podpredsednika Chacho Alvareza in gospe ministrice za socialno skrbstvo Graciele Fernandez Mejjide. Le dvojica De la Rúa - Alvarez je mogla Povezavo držati pokonci kot temelj vlade. Ko je prvi odstopil brez stvarnega razloga in je gospo Gracielo odneslo zaradi neuspešnosti in oškropljeno s sumom korupcije, je bilo Solidarne fronte kot partnerice v vladi konec in s tem konec „koaličijske vlade“. Ostala je vlada manjšinske radikalne stranke, sicer z ministri Fronte in primesom liberalcev (Cavallo), a v parlamentu popolnoma odvisna od volje ali nevolje upornih frontistov in peronistov.

Peronizem je prav tako zapadel nezaupanju. De la Rúa sicer prodira v Cordobi, a tudi ni pravega navdušenja. Številni neudeležencev, beli glasovi in sedaj moderni „zavrnjeni“ (impugnados) kažejo na apatijo in brezup.

Ta teden smo prisostvovali še drugemu majhnemu škandalu. Bivša igralka in poslanka Irma Roy je v televizijskem intervjuju zanikala, da bi imela privilegirano pokojnino. Potem pa se je izkazalo, da ima pokojnino kot igralka, drugo kot bivša poslanka in še, da prejema plačo kot sedanja članica mestne skupščine. Mestna skupščina pa je zatem izglasovala odredbo, da nihče ne sme istočasno prejemati poslanske pokojnine in svetovalske plače. Ta relativno majhen prekršek pa je težko prizadel njen ugled in zlasti njenega družabnika Beliza, ki je del kampanje gradil na slovesu poštenosti in brezmadežnosti.

Z vidika volilne kampanje je torej popolnoma razumljivo, da je vse staro, čeprav še močno, osumljeno nezmožnosti in nepoštenja in le še kaka nova pojava rodi medlo upanje. Le tako si moremo razložiti, da Elisa Carrio s svojo stranko ARI prejema toliko simpatij in se uspešno poteguje za poslanska in celo senatorska mesta. Prav tako vzbuja zanimanje tudi stranka okoli duhovnika Farinella.

PREDVOLILNA RADIOGRAFIJA

Tako vstopamo v predvolilno kampanjo, v kateri nam radiografija argentinskega političnega prostora kaže sledečo sliko: Radikali trpijo posledice vladanja, peronisti skušajo to izkoristiti, čeprav tudi nimajo kaj pokazati, levica je razbita, a vleče še vedno mnogo glasov, desnice pa dejansko ni.

Radikali imajo najtežji položaj. Notranje so nevarno deljeni na tiste, ki v vsem

podpirajo predsednika in njegovo politiko, in one, ki ji ostro nasprotujejo z bivšim predsednikom Alfonsinom na čelu. Sedaj so se zavedli, da jim to lahko škodi na volitvah in hočejo pokazati, da je vse v redu. Tako sta se De la Rúa in Alfonsin zadnjo nedeljo skupaj pokazala na svečanosti poklonitve pokojnemu Balbinu. Bila je res „fotografija za kampanjo,“ tako očitno pripravljena, da je bil učinek gotovo negativen. Radikalni kandidati, tako v prestolnici kot v provinci Buenos Aires (skupno skoraj polovica poslanske zbornice), namreč množično nasprotujejo De la Rui. Njihova tragedija pa je, da hočejo dokazati, da so opozicija, ko ves svet ve, da so vlada.

Med peronisti zaenkrat vsak v svoji provinci vodi čim bolj uspešno kampanjo. Njihovi veljaki pa imajo brez izjeme pogled obrnjen na predsedniške volitve leta 2003. De la Sota je s svojo zmago v Cordobi kampanjo že pričel, Ruckauff se tudi vztrajno ponuja, Reutemann pa je te dni slavil deseto obletnico svojega prvega političnega nastopa (in zmage) tudi z vidika predsedniške kandidature. Njihov položaj je lahak, ker trenutno aretirani predsednik Menem ne more negativno vplivati na izid, medtem ko radikale še dodatno teži Alfonsinov nastop.

Desnica pa dejansko ne obstaja. Beliz jo skuša na neki način poosebljati, a v povezavi s peronizmom nima strogo desničarskega pečata. Liberalci in federalci, s podporo skoraj izginule UceDe, skušajo desnico obdržati pri življenju. Njihov kandidat za senatorja je Horacio Liendo. V provinci Buenos Aires Patti pooseblja simpatije desnega krila. Ni pa nikakega znaka o pravi desnici in ga verjetno ne bo, dokler bo polkovnik Seineldin v zaporu, kar je prava kontradikcija v sedanjem političnem in moralnem stanju.

RAZBITI, A NADLEŽNI

Ostajajo še formacije od radikalov proti levi. Kot smo že omenili, jih je kar nekaj. Odpišimo skrajneže od Združene levice do trockizma. Pojava ARI in Socialnega pola (Farinello) pa zgovorno kaže na moč teh skupin, ki so našli svoj smisel po razpadu Povezave in zatonu Solidarne fronte.

V skladu s tradicijo argentinske levice pa je to krilo izredno razbito. Nenehno prisostvujemo pojavu, da se zaradi malenkostnih ideoloških razlik te skupine nenehno ločujejo, da so nezmožne kakega skupnega nastopa in da so mnogokrat sovražno razpoložene druga proti drugi, celo bolj kot proti desničarskemu nasprotniku.

V ARI in v bližini Elise Carrio pa so se tudi že pojavile prve taktične težave. Bivši podpredsednik Alvarez je pokazal svoje simpatije do te nove stranke in izrazil pripravljenost, da se ji pridruži. To je povzročilo hud boj med tistimi, ki so namig z navdušenjem sprejeli, in onimi, ki mu ne morejo odpustiti, da je tako klavirno vrgel puško v koruzo in zapustil vlado. Ti zadnji se namreč dobro zavedajo, da bi jim njegova prisotnost lahko odpodila marsikateri glas. In vsak glas bo važen, ker boj bo hud.

Končno se je Elisa sama odločila, da izrazi svoje simpatije do Alvareza, a tudi jasno pove, da v njeni stranki vsaj zaenkrat zanj ni prostora. Debate je bilo konec, a rana se le počasi celi.

Kljub svoji razbitosti pa se bodo te formacije verjetno na volitvah dobro izkazale, zlasti pri volitvah poslancev. Imajo precej možnosti, da bodo spoštljivo zastopane v parlamentu. Tam pa lahko vladi in njenemu gospodarskemu programu zelo škodijo. Zato se vedno bolj pogosto govori o možni vladni povezavi med De la Ruo in peronisti. A to so le še govorice.

Slovinci v Argentini

32. Pevsko glasbeni večer

Za vsakim korakom, ki ga naredimo na poti našega življenja, obračamo liste kot kakšnega priljubljenega romana. Glasba je svetel del te naše poti, ki nam odpira drugačen, duševno vzvišen svet. Življenje in glasba, stvarnost in duh, peljeta v isto smer, pa se tudi sem ter tja križata. Ena izmed izbranih točk za to snidenje je vsakoletni pevsko glasbeni večer.

Dober glas, glasbena nadarjenost so talenti, katere nam sam Bog podari. V zahvalo za vse darove in dobrote, ki smo jih od Njega prejeli, smo se zbrali v cerkvi Marije Pomagaj k maši, katero je daroval škof Alojz Uran. Nato pa urno v dvorano poiskat najprimernejši sedež.

Prvi na vrsti je bil otroški zbor „Zarja mladosti“. Pod vodstvom profesorice Mar-

jane Jelenc je pogumno in stopil na oder in nam ob spremstvu na klavirju Anke Savelli Gaser zapel „Trije petelinčki“, „Iz zemlje gre trsek“ in „Potrkan ples“.

Luka Somoza Osterc vadi že od svojega 15. leta. Izbral si je ta večer, da nam pokaže, kaj vse se je naučil. S seboj je pripeljal profesorico Marijo del Carmen

Miguez in tudi glasne navijače. Intoniral je „Notte e fama e giorno faticar“, „Oh, capito signor si“ in koroško narodno „Kje so tiste stezice“.

Slovenska vas ima novo rok skupino imenovano E.Q.E. Ale Berčič, Luka Rome, Silvio in Ariel Rozina ter Tomaž Sušnik so

prevzeli odgovornost, da Lanuščanom odslej ne bo nikoli primanjkovala možnost pošteno se zavrteti!! Zaigrali so „Tomitova polka“, „Mujer amante“ in „Still I love you“.

Klavir nas ni nikoli pustil na cedilu!! Letos se je znove javila Sašika Podržaj, da

bi ga predramila in na njem zaigrala „Sonatina št. 1 v C duru“, „From this moment“ in „Grajski ples“.

Vsem je znano, kako radi prepevajo naši fantje, ko se dobe skupaj!! Letos so se štirje prijatelji opogumili in se pridružili nastopajočim. Andrej Grilj, Martin Selan ter Dani in Aleks Cestnik so podali Preglo-

vo „Oj, le prebudi se“, „Žabe“ in „Caramba“. Katero dekle si ne bi zaželelo podoknice iz teh grli?!

Za zaključek prvega dela so se ponovno

zvrstili na oder otroci. Izkušeni pevčki otroškega zbora „Zedinjene Slovenije“ so

pod vodstvom Marte Selan zapeli v kanonu „Čuk se je oženil“, „Huachi torito“ in na koncu še ob spremstvu orkestra „Solo le pido a Dios“.

Po odmoru je mladina predstavila spletno stran zvezne mladinske organizacije. Na velikem zastonu so nam kazali, kaj vse vsebuje. Pod naslovom

www.sdo-sfz.com.ar

lahko najdeš podatke mladinskih odborov, datume mladinskih prireditev, športna pravila in mnogo drugega. Uporabljal jo!!

Prišel je na vrsto zadnji del tega srečanja. Marija Marta Osterc, slovenskega pore-

kla, je nagovorila publiko v španščini in zapela „Lepa si, lepa roža Marija“, „Posadeña linda“ in „Zamba para Javier“.

Gospod Janez Cerar in Marko Mehle sta naša stara znanca. Letos sta pod imenom

„Medena srca“ zaigrala in zapela „Eno srce in en duh“, „La buena moza“ in „Luna cautiva“.

Sledila sta dve moderni točki. Najprej je stopil na oder Luka Hrovat s svojo električno kitaro in zaigral „Blackbird“, Denverjovo „Sivo pot“, ki jo je prevedel v slovenščino Aleksander Mežek ne pa Ši-

frer, in Claptonovo „Tears in heaven“. Žižo Dobovšek in Pavel Erjavec sta se prvič predstavila kot duet. Sproščeno sta zapela

„More than words“, „Ša-la-la“ in „Yolanda“.

V okviru praznovanja tridesetletnice svojega obstoja je „Mešani pevski zbor“, iz San Justa, zaključil večer. Pod vodstvom profesorice Andrejke Selan Vombergar je ubrano zapel „Una pena nuevaamente“, „Večerni zvon“ in „Planinsko“.

Mendoški fantje so poslali pošto, ki žal zaradi elektronskih neprilik ni prišla pravočasno. Izročajo prisrčne pozdrave, obžalujejo, ker to pot niso mogli biti prisotni.

Po izkreni zahvali vsem, ki so pomagali pri izvedbi tega večera, ki so bili Tonči Pavlič, Marko Petek, Cecilija Jelenc, Pavlinka Zupanc, Gabrijela Petkovšek, Damijan Ahlin in Aleks Šuc, so vsi navzoči bili povabljeni, da si ogledajo pred dvorano likovno razstavo mladih in tudi na prigrižek.

Z najboljšim namenom bi rada pripomnila sledeče: vsaka himna se poje stoji in pri miru. Tudi ni dovoljen vstop v dvorano s steklenicami in šum v veži, ki moti nastopajoče in publiko. Spoštujemo drug drugega!!

Tako je potekel večer. Ne pozabi, da te pričakujemo prihodnje leto. Opogumi se in prijavi se, časa imaš na pretek!! V.G.

DRAGA 2001

Ko se človek po šestnajstih letih vrača na vrt Finžgarjevega doma na Opčinah, se znajde najprej z ogromnim šotorom, ki nas je letos kril pred večkratnimi nenadnimi plohami, čeprav so nam pravili, da že dva meseca ni deževalo.

Drugo doživetje je videti spet prijazne obraze organizatorjev in mnogih stalnih obiskovalcev, ki te po tolikih letih pozdravljajo vsepoprek.

Pa se rajši ustavimo pri programu letošnjih že 36. študijskih dnevih Draga 2001. „Seme razkolništva neprestano med Slovenci kali in vsak napredek ovira in kasni...“, stavek škofa Antona Martina Slomška, je bil postavljen kot motto trem dnevom, v katerih je imela slovenska beseda važno mesto.

V petek, 31. avgusta je najprej pozdravil predsednik Društva slovenskih izobražencev Sergij Pahor v imenu organizatorjev Drage, nato pa sta pozdravila minister za pravosodje Republike Slovenije Ivan Bizjak in tudi predsednik levičarske Slovenske kulturno gospodarske zveze Rudi Pavšič.

Omeniti velja, da je bilo letos zaznati nekaj več obrazov iz njihovih vrst.

Nato je stekla beseda v obliki okrogle mize na temo Zamejstvo brez meja: širjenje Evropske zveze (EZ) povečuje ali zmanjšuje možnosti manjšinskih skupnosti? Pisateljica Evelina Umek je jasno govorila s stališča kulture in o možnostih študija na eni in drugi strani meje, ki je ne bo več. Pravniki Damijan Hlede je v malo kompliciranem govoru prikazal nejasnosti v zakonodaji in odločbah EZ v zvezi z življenjem narodnih manjšin. Podjetnik Boris Siega pa je s praktičnim posegom povedal, kako bi lahko uporabili nove možnosti v gospodarskem življenju manjšine.

Večer so zaključili udeleženci Drage mladih, ki so predstavili svojo stvaritev, nastalo v šestih delavnicah v obliki glasbeno-gledališkega prizora - musicala.

Sobota, 1. septembra je bila namenjena spominu 150-letnice ustanovitve Mohorjeve družbe. Tega in pa analizo bodočnosti slovenske knjige se je lotil dr. Janez Dular. Naštel in komentiral je senčne in sončne

strani vseh, ki so udeleženi pri knjigi: od pisateljev preko založnikov, izdajateljev, knjigarjev in drugih, vse do bralcev.

Nedelja dopoldne je bila posvečena verski tematiki. Po maši, ki jo je daroval in med njo pridigal škof Evgen Ravignani, je govoril dr. Zvone Štrubelj pod naslovom Antropološka in teološka izhodišča krščanske vere in duhovnosti v tretjem tisočletju. Omenjal je potrebo po novi evangelizaciji v novem času, z novimi oblikami iskanja Absolutnega.

V nadaljevanju so pri okrogli mizi Alenka Šverc, Nadja Maganja in Janko Merkač podajali svoje misli o mestu laika v slovenski Cerkvi; kakšna je vloga laika v današnji družbi, da ne bo spet potisnjen na rob družbe in da se otrese drugorazrednosti, v katero ga hočejo potisniti sile prejšnjega, komunističnega režima.

Popoldanski, zaključni govor pa je imel filozof dr. Ivo Urbančič: Jezik in kultura Slovencev v času vstopanja v Evropo. Kam greš, Slovenija? Začel je s črno hipotezo, da bo čez dvajset let polovica prebivalcev še govorila slovensko, čez petdeset pa le peščica slovenistov in nekaj revnih kmetov. Vendar naj bi slovenska država obstala

kot taka, le njeni ljudje naj bi govorili neko svetovno skomercializirano angleščino. Dolgo se je zadržal pri razlaganju vseh pojavov, ki naj bi v to peljali, ob koncu pa je le nakazal neko možno rešitev iz te katastrofe in to naj bi bila beseda kot smisel. Kaže, da so ga poslušalci razumeli, saj je bil ob koncu deležen navdušenega aplavza.

Pa niso bili samo govori zanimivi; zanimivi so bili tudi posegi številnih in znanih osebnosti, ki so s svojimi komentarji ali vprašanji začinili omenjene govore.

Vsekakor pa k Dragi spada tudi druga, nadvse važna komponenta: družabnost včasih kar ne mara pustiti svojega mesta sporedu. Pa to ni nič čudnega: Draga vsako leto zbere Slovence iz vseh treh delov Slovenije v svetu: iz matične dežele, iz zamejstva in iz zdomstva, česar ne zmore v takem obsegu in s takim programom nobena druga prireditev.

Ko sem se leta 1985 vrnil v Buenos Aires, mi je žena - takrat še dekle - rekla, da še vedno lebdim nekje nad Drago. Letos se mi je ta občutek ponovil - tokrat v njeni družbi...

Gregor Batagelj

50 let Balantičeve šole (2)

Angelca Klanšek je nato nadaljevala: „Danes praznujemo zlati jubilej Balantičeve šole. Za vso sanhuško družino je to velik praznik, saj ga celotna skupnost doživlja kot svoj doprinos k uspehom, ki jih gotovo ni malo. A današnje slavje sta obogatili sestri zavetnika naše šole, sestri mučenca in pesnika Franceta Balantiča. 12.000 km ni bila zapreka, da ne bi prihiteli med nas, ki nam je njun brat že 50 let vodnik in vzornik, ki že 50 let živi med nami in nam s svojim zgledom kaže pot ljubezni in žrtvovanja, ki nam je pot zvestobe Bogu in daljni domovini. Zanju je zgorel v plamenih in tako postal svetla bakla nam v tujini.“

Danes pa se naša šolska družina spominja tudi osemdesetletnice rojstva Franceta Balantiča. Naša misel nas popelje na njegovo bogato pesniško ustvarjalnost. Kako ne bi ob tako visokem jubileju dodali: Kaj bi še tak mlad genij ustvaril od 23. leta, ko je bilo njegovo življenje kruto prekinjeno, do 80. let, ki bi jih letos praznoval!

Naši šoli, naši mladini in upajmo, njihovim naslednikom pa je in bo v vzpodbudo in pomoč njegov lastni žrtveni dar, ki ga daje prav nam, potnikom v tujini: *Naj bom še dolgo bakla nema, ki potnikom samotnim v noč gori.*

Zato: veselo in s pogumom za Balantičovo svetilko v novo petdesetletje v trdni medsebojni povezanosti in z zaupanjem v božjo pomoč.“

Končno je stopila pred mikrofonom ob Balantičevem spomeniku slavnostna govornica, bivša učenka Balantičeve šole, prof. Miriam Jereb Batagelj. Njen živahen, odločen in bogat govor prinašamo kot uvodnik.

Sledila je kulturna prireditelja, akademijska pod naslovom **Ogenj, ki prečiščuje.**

Tega je pripravila in zrežirala Ivana Tekavec s pomočjo mnogih sodelujočih.

V bistvu je bil to prikaz Balantičevih pesnitev, ki so bile razdeljene v Poletje - Otroštvo in mladost, 10 recitacij; Zima - Smrt, s šestimi pesmimi, Jesen - Čas odlaganja, ki je tudi vsebovala šest pesmi, in Pomlad - Vstajenje in razcvet, s petimi recitacijami. Vse te so recitali že dolgoletni in priznani recitatorji, ki so tudi izšli iz

te šole. To so bili Nevenka Godec Zupanc, Tone Rovar, Marko Bregar, Nuška Belič Draksler, Janez Krajnik, Gregor Modic, Marta Urbančič Oblak, Monika Oblak, Damjan Poglajen, Erika Poglajen, Vanči Štrubelj, Magda Oblak Žgajnar, Nadja Žgajnar in Sebastjan Žgajnar. Vsi so v skupinah ali samostojno podali gornje pesmi z veliko umetniško silo in seveda v perfektni izgovarjavi in prednosu. Povezovalne besede med posameznimi pesmimi je tudi napisala Ivana Tekavec.

V tem odrskem prizoru so imeli tudi svoj delež sedanji šolarji iz višjih razredov, ki so skupaj zavzeto recitali nekaj Balantičevih pesmi, kakor tudi Mešani pevski zbor San Justo, pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar, ki je kot vedno ubrano in kvalitetno zapel stare latinske koralne stvaritve. Delno je vodil zbor Andrej Selan.

Po tem delu, ki je bil posvečen predvsem pesniku Francetu Balantiču, je sedaj sledil del, posvečen zlatemu jubileju šole.

Najprej je Pavlinka Zupanc poklicala na oder dolgoletno učiteljico in voditeljico šole Angelco Klanšek, ki jo je pozdravilo burno ploskanje njenih učencev. Pavlinka je poudarila, da nimamo izraza, da bi opisali, kaj ona pomeni za Balantičovo šolo in za vse učence. Zahvalila se ji je za zaupanje, spodbujanje in delitev notranjega bogastva.

Nato so svoji voditeljici otroci darovali velik šopek rož, sestavljen iz 50 vrtnic, za vsako leto eno. Nato pa jo je obdaroval tudi šolski odbor in odbor Doma. Spet je bila voditeljica šole deležna zahvalnega ploskanja.

Gdč. Klanšek in šolski odbor se je nato zahvalil vse sedanjim učiteljicam, ki jih je 16, pomočnici Ivanki Puhek in scenografu Tonetu Oblaku in jim podaril spominsko plaketo. Za dolgoletno pomoč in sodelovanje so dobili isto tudi Anica Mehle, Danica Malovrh in Marija Zupanc Urbančič.

Spominsko plaketo so izročili tudi gostom iz Slovenije, Minki Balantič, Tilki Balantič Jesenik in njenemu možu Dušanu Jeseniku. Tilka Jesenik se je Balantičevi šoli, Našemu domu in Slovencem v Argentini zahvalila s kratkim nagovorom:

PRINAŠAMO KOŠČEK DOMOVINE

„Niti v sanjah si nismo mogli predstavljati, da bomo nekega dne med vami, ki ste pred petdeset in več leti morali oditi iz svoje domovine. Kot da čas ni merilo oddaljenosti tistih težkih dogodkov, povezanih z dogajanjem, ki jim pravimo zgodovina. Čutimo danes, ko se skupaj veselimo ob praznovanju spomina na tiste davne, a nepozabne dni.“

Da ste tako daleč od svoje Slovenije, da ste se morali umakniti, da ste živeli, je skrivnost, nerazumljiva in še danes neodkrita, v srcih rojakov včasih spačena in zato boleča.

Ljudem, ki so zadnjih 50 let in več doživljali zgodovino kot težko razumljivo, pa vendar pomenljivo menjavo vzponov in padcev, uničevanja in ponovnega porajanja, upanja in obupa, preostaja še ena možnost razlage in to je teološko razumevanje zgodovine in jo poznamo iz Biblije - da stoji za vsem tem, kar je ali ni in torej tudi za dogajanje, ki sestavljajo zgodovino, „skriti ali hkrati živi Bog“. Ta Bog je za človeški um skrivnost, to pa pomeni, da je zgodovina, ki jo drži v rokah - kot bi rekel Rilke - tudi sama skrivnost.“ Tako raznišlja Janko Kos, slovenski literarni zgodovinar in mislec.

Na vprašanje o človekovi krivdi za zgodovino, kakršna se je dogajala, ali nekrivdi, najdemo odgovor v človekovi izvorni grešnosti... ni še konec, nadaljuje se trpljenje,

sovraštvo... na svetu ni miru, ker se človek ni spremenil.

Verjamemo v božjo previdnost, čeprav je skrivnostna, nam pomaga živeti. Kakor zgodovina, tako drži v rokah tudi našo usodo. Tudi to, da smo mi danes z vami, je božja volja, kajne?

Ne, preveč je lepo, da bi se izgubljali v preteklosti, povezuje nas sedanost, ta trenutek, ki naj bo srečen brez težkih misli...

Z besedo, ki je plemenita v svojem umetniškem izrazu, s pesmijo, ki je uteha razboleli duši, ste dokazali, dragi prijatelji, da ste bogati in s tem bogastvom lahko živite, čeprav vam življenje vedno ne prizanaša. Ker ste ohranili svoj jezik, ker niste pozabili slovenske pesmi, ste ostali Slovenci in Slovenija je tudi vaša. S tem, ko smo prišli k vam, obe sestri našega in vašega Franceta Balantiča, pesnika in mučenca, kakor ga vi imenujete, ter Dušan, njegov svak, smo prinesli s seboj košček vaše Slovenije. V srcu jo nosimo in jo vam dajemo, vzemite jo - saj je tudi vaša.

Z vami je Gorenjska, Kamniške planine, Kamnik in vsa Slovenija. Ni treba, da ste tam, zdaj ta trenutek jo lahko občutite ...

Da ste si želeli, da vam jo prinesemo, ste dokazali s tem, ko ste nam omogočili priti k vam, v vaš novi svet, v vašo novo domovino. Z njo smo prišli in to je naša zahvala za vaše povabilo. Ne bomo izgubljali besed, naj govorijo čustva, nasičena z ljubeznijo in pripadnostjo, ki traja že petde-

Nad. na 5. str.

NOGOMET 2001

Slovenija gre naprej!

To geslo, ki so ga izbrali in ga pojejo (in rjovejo, kolikor pač slovenski navijači znajo rjoveti) ob vsaki priložnosti mednarodnih spopadov slovenske nogometne reprezentance, pa je izraz lepe in uspešne stvarnosti.

Se še spomnite, dragi bralci, kako se nam je pred leti tožilo, ko smo „morali“ (po neki zavesti) navijati za jugoslovanske športnike, a smo v dnu srca čutili, da pač nekaj ni prav, ker običajno zraven (razen v smučanju, hokeju na ledu in morda še kje) sploh ni bilo Slovencev?

In nogomet. Kdaj je kak Slovenec izstopal v jugoslovanski reprezentanci (razen slavne „petice“ Oblaka)? Po osamosvojitvi smo torej s sproščenimi srci in globokim navdušenjem pričeli slediti športnim podvigom Slovenije, od krajevnih turnirjev do olimpijskih iger. V prvi vrsti seveda slovenski nogometni reprezentanci.

A nekaj ni bilo v redu. Prepričani smo bili, da se pač majhna Slovenija v tem športu ne more kaj preveč izkazati. To je bilo splošno in nekako „podedovano“ prepričanje. Kakšna pomota in presenečenje. Tista 2:2 s Francijo (potem ko „smo“ vodili 2:0) in 3:3 z Jugoslavijo (po blaženem 3:0)

sta pokazala, da Slovenija ne zaostaja mnogo za nogometnimi velesilami.

PO RUSIJI IN JUGOSLAVIJI

Potem so prišle kvalifikacijske tekme za svetovno prvenstvo. In tisti „Slovenija gre naprej“ se je pojavil z vso silo. Začetek je bil sicer malo žalosten. A 2:2 s Ferskimi otoki (Islas Ferros) ni bil izraz prave sile. Za tem je 2:1 proti Luksemburgu in 1:1 z Rusijo v Moskvi postavil stvari na pravo mesto. Ko smo 6. junija izločili Švico pod argentinskim trenerjem (1:0 kot gostje) in obdržali drugo mesto, je iskrica upanja močno zagorela. V skupini je vodila Rusija, za njo pa je Slovenija prednjačila pred Jugoslavijo (prva tekma v Ljubljani 1:1).

September je prinesel dve odločilni tekmi: z Rusijo v Ljubljani (1. 9.) in z Jugoslavijo v Beogradu (5. 9.). Izid skoraj ni mogel biti boljši. Slovenija je premagala Rusijo 2:1! Bi si kdaj prej mogli vsaj v sanjah misliti, da bo majhna Slovenija premagala to nogometno velesilo? In vendar se je dogodilo. Potem pa še 1:1 z Jugoslavijo v Beogradu.

V skupini vodi Rusija s 20 točkami; Slovenija jih ima 17, Jugoslavija 16. Ostaja

še zadnja tekma in sicer v Ljubljani s Ferskimi otoki, kjer je mnogo upanja na zmago. Z drugim mestom v skupini ostanejo Sloveniji odprta vrata na svetovno prvenstvo. Izločiti bi se morala z moštvo, ki bo zasedlo drugo mesto v eni izmed ostalih evropskih skupin.

In analiza reprezentance? Nekaj moramo odkrito priznati. Prispevek „južne krvi“ je odločilen za slovenski nogomet. O tem jasno govorijo priimki igralcev slovenske reprezentance, z zvezdo Zahovičem (Mariborčan, ki trenutno igra na Portugalskem) na čelu in mnogimi drugimi potomci v Sloveniji naseljenih „južnih bratov“. V tem sklopu so odprte vse možnosti, da Slovenija vredno nastopa na evropskih prvenstvih.

In ostale ekipe? Med turnejo nogometne ekipe Zedinjena Slovenija smo pa lahko ugotovili, da „domači“ nogomet ne spada med vrhunske. Tekma med Mariborom in Glasgow Rangers (0:3) je pokazala realen nivo slovenskih ekip. Videli smo tudi spopad med Primorjem in Olimpijo (3:1) tretje in drugo mesto na lanskem prvenstvu. Ne morejo se primerjati z evropskimi, kar pa je razumljivo, ker najboljši nogometaše hitro potegnejo klubi iz Italije, Nemčije, Španije in celo Portugalske. Slovenija pa še nima številnega naraščanja in doma ostane druga vrsta.

KAM GRE SLOVENIJA?

Seveda nogomet v Sloveniji ni nekaj

novega. Nogometna zveza Slovenije je bila ustanovljena že 23. aprila 1920. V okviru Jugoslavije pa se nikdar ni mogla uspešno razviti. Osamosvojitve leta 1991 je prinesla možnost avtonomnega razvoja in priložnost, da pokažemo, kaj zmoremo.

A prava bodočnost slovenskega nogometa je v številnih klubih, ki širom dežele vestno in vztrajno uvajajo mladino v ta šport. Lahko smo ugotovili, kako vestno v vseh večjih krajih organizirajo že otroke, nato mladince in člane v različnih kategorijah. Vestno trenirajo, mnogo igrajo in si pridobivajo izkušnje. Nogomet postaja mladim nekaj vsakdanjega, kar je bistveno za prihodnji razvoj. Vse se opravlja s tipično slovensko natančnostjo in organiziranostjo, kar je poročstvo rasti.

Statistična slika Nogometne zveze Slovenije je trenutno sledeča: Medobčinskih nogometnih zvez 9; včlanjenih klubov 229; število ekip 898. Registriranih igralcev: neamaterji 302; amaterji 12.041; Mladi - U20 5.142; U18 4.107; U16 4.092; mali nogomet 2.728; ženske 110. **Skupaj: 28.522.**

To je seveda kaj malo v primeru z Italijo, ki ima skoraj milijon registriranih igralcev. A ponavljamo, da se dela tako pridno in vestno, da je ta sistem klubov vredna greda, kjer bodo poganjale nove mladike za lepšo bodočnost slovenskega nogometa.

Tone Mizerit

Novice iz Slovenije

KOPANJE JE LAHKO NEZDRAVO

V vročih poletnih dneh je kopanje v jezerih in rekah lahko prijetna osvežitev, vendar pa glede na poročilo, ki so ga, podobno kot že več let doslej, pripravili na republiškem zdravstvenem inšpektoratu, vsa neurejena kopališča ob slovenskih jezerih, rekah in gramoznicah zaradi ugotovljene bakteriološke in kemične neustreznosti za kopanje niso primerna. Analizirali so tudi higijensko kakovost morja na tistih obalnih kopališčih, ki nimajo upravljalca. Letos je bila bakteriološko neustrezna analizirana morska voda z dveh od skupno 15 odvzemnih mest.

NOVE CESTE

Državni zbor je z 49 glasovi proti devetim (navzočih 70) potrdil letni plan razvoja in vzdrževanja avtocest za leto 2001. V letošnjem letu načrt predvideva, da se bo predalo v promet 15,2 km odseka (8,1 km novih štiripasovnih avtocest, 6,2 km hitrih cest in 0,9 km priključek Razdrto), na 37,5 km štiripasovnih avtocest naj bi se gradnja nadaljevala, začela pa na dolžini 62,2 km štiripasovnih avtocest in hitrih cest. Med drugim so predvidene še aktivnosti pred gradnjo na 46,4 km štiripasovnih avtocest, dvopasovnic, obvoznic in priključkov.

PRENOVA IN POPRAVILO PARLAMENTA

Med počitnicami bo v stavbi DZ, podobno kot tudi v vseh minulih letih, zelo živahno: v parlamentarno vežo bodo namestili elektronsko oglasno desko, pripravili tiskovno središče, do prihodnjega januarja oz. februarja pa izgradili video studio za distribucijo posnetkov in prenosov sej DZ. Celotni stroški popravil razbitih oken in čiščenja ponečedene fasade, ki so bili posledica protestnega shoda študentov, so znašali 1.241.017 tolarjev. DZ je pozval državno pravobranilstvo, naj s Študentsko organizacijo Univerze v Ljubljani poskuša doseči izvensodno poravnano v višini povzročene škode, v nasprotnem primeru pa zoper organizatorja vložiti ustrezno tožbo.

SODIŠČA ZA DRUŽINSKE ZADEVE

V veljavo je stopila novela zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, ki določa, da so za odločitve o varstvu in vzgoji otrok v primerih, ko starša ne živita skupaj, pristojna sodišča. Doslej so bile pristojnosti na tem področju porazdeljene med sodišča in centre za socialno delo, spremembo pa je zahtevalo ustavno sodišče.

Zadeve, povezane z odločitvijo o varstvu in vzgoji otrok ločenih staršev, v katerih do dneva uveljavitve tega zakona na prvi stopnji še ni bila izdana odločba, se bodo končale pred sodišči po določbah zakona o pravnem postopku; pri tem se za tožbo štejejo tudi zahteve za uvedbo postopka pred centrom za socialne zadeve. Centri za socialno delo pa bodo morali v enem mesecu od uveljavitve zakona takšne primere odstopiti pristojnim sodiščem.

NOVOSTI ŽIVALSKEGA VRTA

Edini slovenski živalski vrt, ki trenutno gosti 468 živali iz 136 različnih vrst, na leto obišče kar okoli 200.000 ljudi, od tega 40 odstotkov otrok. V letošnjem letu so obnovili oboro za damjake, novo oboro so dobili tudi losi, ki bodo iz Švice in Finske prišli sredi naslednjega meseca, pričakujejo pa tudi malega pando. Dosedanje mreže so zamenjali z jarki, tako da med obiskovalci in živalmi ni več vidnih pregrad, na enak način pa so naredili tudi otok za opice, ki jih od ljudi loči le voda. Obiskovalci si jih lahko ogledajo vsak dan razen ponedeljka.

ERAZEM JE ŽIV!

V Predjamskem gradu in njegovi okolici je bil že sedmi Erazmov viteški turnir. Na različnih prizoriščih v okolici Predjamskega gradu (grad, vznožje gradu, travniki ob Lokvi in mlinu, kašča in trg) so potekali prikazi številnih srednjeveških običajev, vrhunec pa je bil turnir, na katerem so se pomerili najboljši vitezi.

KATASTROFA ZARADI SUŠE

Slovenski kmetje se tudi letos soočajo s katastrofalno poletno sušo, ki se je v primerjavi z lansko sicer začela kasneje, a je zaradi visokih temperatur toliko bolj uničujoča. Med najbolj prizadeta območja sodi predvsem slovenska žitnica - Pomurje, kjer naj bi suša po prvih ocenah strokovnjakov uničila že 60 do 80 odstotkov pridelka koruze, sladkorne pese in poznih sort krompirja, v celoti pa tretji odkos trave in strniščne posevke krmnih rastlin. Kmetje, ki jih je finančno udarilo že lansko pomankanje padavin, zato zahtevajo od države, da naj jim takoj izplača preostalih 3,4 milijarde tolarjev odškodnine za lansko sušo in čimprej oceni letošnjo škodo. Ministrstvo za okolje in prostor pa je ob tem sporočilo, da bo preostali del državne pomoči za lansko sušo zaradi nezadostne proračunske rezerve potrebno prenesti v prihodnje proračunsko leto.

Slovenija in šport

NEKAJ NOGOMETA

V prijateljski nogometni tekmi sta v Ljubljani reprezentanci Slovenije in Romunije igrali neodločeno 2:2 (0:1). Za Slovence sta zadetka dosegla Ačimovič in Zahovič, za goste pa Niculae in Moldovan.

ZGODNJI PRVAK NA MOTORNEM KOLESU

Slovenski motociklist Marjan Malec si je na dirki nemškega prvenstva razreda superbike v češkem Brnu že zagotovil naslov Prvaka v tem tekmovanju. Dve dirki pred koncem nemškega prvenstva Pro Superbike je Malec (Ducati) s 1. in 3. mestom na češkem dirkališču že postal prvak.

SKORAJ ZLATI

Slovenski teniški igralci Katarina Strebotnik in Tina Križan sta se uvrstili v finale teniškega turnirja dvojic v kanadskem Torontu. V polfinalu sta bili boljši od legen-

darne Američanke češkega rodu Martine Navratilove in Španke Arantxe Sanchez. V finalu pa nista mogli premagati Američanke Kimberly Po-Messerli in Avstralke Nicole Pratt.

TINA ČARMAN

Tina Čarman (Triglav Kranj) je na mednarodnem atletskem mitingu v italijanskem mestu Sacile zmagala v skoku v daljavo (6,07 m) in v teku na 100 m (12,53).

NOVA TENIŠKA ZVEZDA?

Mlada slovenska teniška igralca Andreja Klepač nadaljuje z izvrstnimi igrami na afriški turneji, kjer je po treh osvojenih ITF turnirjih za mladinke do 18 let, zdaj osvojila še četrtega. V južnoafriškem mestu Durban, kjer je potekal mednarodni ITF turnir 2. kategorije, je Klepačeva, ki je bila osma nosilka, slavila v finalu proti Kelly Anderson s 6:2 in 6:0.

Pisali smo pred 50 leti...

LANUS

Ko podajamo to kratko poročilo, naj podčrtam zasluge Slovencev.

Najprej dejstvo, da nastaja tu slovenska kolonija. Iz tega je prišlo, da je v Pompeo prišel duhovnik. Z duhovnikom je prišel harmonij, last Slovenske Krajine. Z njim je prišlo petje, katerega vodi slovenski organist Mirko Špacapan, ki je ustanovil poleg slovenskega že dva domača zbora, ki dajeta farnim mašam življenje, organizacijam pa delovnega članstva. Nепrecenljive pa so zasluge, ki so sad zglede, ki ga dajejo slovenski verniki, kateri nedeljo za nedeljo, ne da bi gledali na vreme, prihajajo v cerkev. Malo po malo je zajel val zanimanja družino za družino.

OBVESTILA

V nedeljo, 30. septembra bo v Adroguju, kjer je prostor za slovensko semenišče, družabna prireditev. Dobiček je namenjen za potrebe semenišča. Pridite vsi!

Vabijo fantje in dekleta

Slovenija moja dežela

Književno delovanje protestantov

Knjiga je bilo najvažnejše sredstvo protestantske propagande na Slovenskem. Od okoli 50 knjig, ki so jih izdali slovenski protestantski pisci, jih je Trubar sestavil dve tretjini. Najpomembnejše delo je bil vsekakor Dalmatinov prevod celotnega sv. pisma leta 1584. Ta že bil 19. v vrsti prevodov v ljudske jezike. Zanimivo je, da so v protireformaciji tudi katoliški duhovniki rabili ta prevod, ker pač drugega ni bilo.

Poleg verskih del so protestantski pisci pripravili še dve deli, ki nista imeli verskega namena: Bohorič je izdal prvo slovensko slovnico - Zimske urice, v latinščini 1584 in Megiser nemško-latinski-slovensko-italijanski slovar.

Ob tej živahni knjižni dejavnosti ni čudno, da je z dovoljenjem kranjskih deželnih stanov nastala tudi prva tiskarna 1575 v Ljubljani.

Tako so slovenski protestantski pisci ustvarili skupni slovenski knjižni jezik. S

Pripravljali odbor SPD bo imel ustanovni občni zbor v nedeljo, 30. septembra, ob 16. uri popoldan v salonu Dekleva. Prijatelji planin vabljeni!

SPD je prejšnjo nedeljo priredilo celodnevni izlet na Časkomuško jezero. Ena skupina je potovala z vlakom, druga pa z avtobusom. Udeleženci izleta so ob jezeru in v parku prebili lep dan.

RADIJSKA ODDAJA

Gallus sporoča, da bo oddaja slovenske pesmi po Radio del Estado v soboto, 29. t.m. ob 18. uri. Ker mnogi, ki so želeli zadnjo oddajo poslušati, niso znali poiskati oddajne postaje, svetujemo, naj že prej poiščejo na svojih aparatih to postajo. Opozarjamo, da je oddaja na različnih dolžinah in včasih tudi različne programe. Rojakom iz oddaljenih krajev zaradi boljšega sprejemanja svetujemo, naj skušajo sprejemati na kratke valove.

Svobodna Slovenija, št. 37;
13. septembra 1951

tem so utrdili v prejšnjih stoletjih razbito in omajano slovensko narodnostno skupnost vsaj v kulturnem območju. Važno je, da tedaj slovenščina še ni veljala kot kot družbeno manjredni jezik, kar je veljal pozneje, saj so slovensko protestantsko kulturno delovanje podpirali tudi nemško govoreči plemiči.

Protestantizem je med slovenskim preprostim ljudstvom dosegel razmeroma malo uspeha. Propaganda je obsegla bolj meščansko družbo in seveda plemiče. Tako so se npr. protestanti odločno postavili proti kmečkim uporom in jih obsojali, prav tako so bili proti ljudskim izrazom pobožnosti (romanja, procesije, češčenje svetnikov), kar je bilo pri ljudstvu zelo priljubljeno.

S svojim knjižnim delovanjem je protestantizem dosegel višek v naših deželah. Kmalu se je namreč pričela protireformacija, ki so jo pričeli in izvedli avstrijski vladarji, katoliški Habsburžani.

50 let Balantičeve...

Nad. s 4. str.

set let. Z njo se hočemo še enkrat zahvaliti za vaše povabilo, za vaš dar, ki je najlepši šopek ob spominu na pesnika Franceta Balantiča, je končala Balantičeva sestra. Nato sta sestri izročili Našemu domu listino občine Kamnik, Angelci Klanšek pa sliko Balantičevega rojstnega kraja Kamnika.

Kot zaključek slavnosti je nagovoril zbrane predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit.

S tem se je končal prvi del praznovanja. Naj še omenimo vse, ki so k slovesnosti pripomogli: Sceno je izdelal Tone Oblak, pri lučeh in zvoku so sodelovali Pavel Erjavac, Janez Jereb, Pavel Malovrh, Marko Štrubelj, povezava Danica Malovrh.

Nato so si gostje lahko ogledali razstavo „Otroci radi beremo“, kjer so šolarji pripravili likovno razstavo o knjigah, ki jim ugajajo. V obnovljenih šolskih prostorih pa so si lahko ogledali fotografsko razstavo o 50. letih Balantičeve šole.

Nato so gostje posedli (nad 600 jih je bilo) k večerji pri pogrnjenih mizah na novem pokritem dvorišču. Verjetno še ni bilo med nami toliko gostov naenkrat. Kra-

jevni dušni pastir in katehet Toni Bidovec je blagoslovil nove šolske prostore, nakar so najmlajši učenci šole - bilo jih je 75 - prikazali vaje z obroči, škatlami in zastavami, ki sta jih pripravila Mirjam Mehle Javoršek in Karel Groznik.

Sledil je še pozdrav in čestitke šoli in Angelci. Klanšek, ki so jih izrekli Marjana Batagelj v imenu ostalih bratskih šol in šolskega referata ZS, Pavla Škraba v imenu prvih njenih učenk, in prof. Neda Vesel Dolenc v imenu srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka.

Vmes je še moški zbor pod vodstvom Andreja Selana zapel tri pesmi.

Ob tej priliki se je Naš dom posebej zahvalil s spominskimi plaketami organizacijam v Domu, voditeljicam šol in drugim dolgoletnim sodelavcem.

Za konec pa je sledil kratek šaliv prizor s kuharji pod vodstvom Blaža Mikliča. 50 kuharjev z velikimi kuharskimi kapami — za vsako leto eden — je pripeljalo veliko torto in jo s pomočjo Angelce Klanšek tudi razdelili.

Učiteljski zbor in Odbor staršev Balantičeve šole je ta jubilej šole odlično izvedel, za kar mu moramo biti hvaležni. Šoli pa želimo, da bi pogumno in uspešno delovala še dalje do novih jubilejev.

TD (Konec)

Mali oglasi

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmede, nevolji in konfliktih. Ordinalna v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. e-mail: veronikaf@elsitio.net

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številki - \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

11. septembra 2001

1 dolar	241,60 SIT tolarjev
1 marka	112,06 SIT tolarjev
100 lir	11,32 SIT tolarjev

NAJBOLJŠE ODLOČITVE...

Da, najboljše odločitve vašega življenja so tiste, ki dajejo trdnost vaši prihodnosti. Ena teh je varčevanje.

V Slogi vam dajemo učinkovito podporo pri odpiranju novih priložnosti. Kličite nas. Še bolje: obiščite nas. Vaša prisotnost nam bo vedno dobrodošla!

Glavna pisarna: B. Mitre 97 - Ramos Mejía.
Odprto od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.
Telefon za vas: 4656-6565

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

SLOMŠKOV DOM 40. obletnica

Nedelja, 16. septembra

Dopoldanski program ob 11. uri

Kulturni program ob 16.30 uri ter

uradno slovo skupnosti od škofa Alojza Urana in msgr. Janeza Pucija

Slovenska kulturna akcija

vabi na likovno razstavo:

ANDREJ MAKEK

akvareli - akrili - pasteli

Odprtje: 22. septembra 2001 ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše
Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 23. septembra, po sv. maši do 12.30 ure.

Ob praznovanju 50. obletnice Balantičeve šole, ob 45. obletnici doma in 40. Mladinskem dnevu se

Naš dom San Justo

iskreno zahvaljuje vsem, ki ste pripomogli k tako izrednemu uspehu vseh prirediteljev. Iskrena

HVALA

vsem odbornikom, staršem šolskih otrok, učiteljem in učiteljicam, ženam in možem, vsem članom, naši mladini, vsem ustanovam, ki delujejo pod streho doma, dušnim pastirjem, zastopnikom skupnosti in bratskih ustanov, vsem gostom in vsakemu posebej, ki je na katerikoli način pripomogel, da smo mogočno dokazali, da slovenstvo med nami še živi in si zastavlja nove visoke cilje.

Bog vam povrni!

WIBA

bajó sus tarifas

...o nada que hablar

Mednarodni pogovori po izredno nizki ceni

Slovenija \$ 0,29 USA \$ 0,18

Srta Cecilia. Tel: 4632-1407 cgibellini@mail.com

Za smeh

"Ali mi morete prodati nekaj ščurkov in stenic?"

"Ali se norčujete?" vpraša trgovec.

"Ne. Selim se in gospodar mi je dejal, da moram stanovanje pustiti tako, kot sem ga dobil."

"Moža sem že v prvem tednu po poroki odvadila piti."

"To je nezastidisan uspeh. Pa res ni nikoli več pil?"

"Ne vem, po tistem prvem tednu ga nisem več videla."

"Le kako bi se ti imel brez mene," poočita žena.

Mož pa: „Natančno tako, kot je zapisal Prešeren: Mi mirno plavala bi moja baraka..."

NUJNA ŽETEV

V Makedoniji se je sedem mesecev po začetku spopadov med makedonskimi varnostnimi silami in albanskimi skrajneži začela zavezniška operacija Nujna žetev, med katero bo kakih 4500 vojakov nadziralo prostovoljno razoroževanje albanskih skrajnežev. V kratkem sporočilu za javnost so v Bruslju zapisali, da je Severnoatlantski svet vrhovnemu poveljniku zavezniških sil v Evropi, generalu Josephu Ralstonu, izdal dovoljenje za začetek operacije. Makedonske oblasti so odločitev pozdravile, prvi odziv skrajnežev pa je bil bolj zadržan.

ŽRTVE

NA BLIŽNJEM VZHODU

Število žrtev izraelsko-palestinskega nasilja je od septembra lani, ko se je začela intifada, zrastle na 720, med njimi je 552 Palestincev in 146 Izraelcev.

V nedeljo, 16. septembra

bo v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj

sv. maša za generala Leona Rupnika, dr. Lovra Hacina, dr. Gregorija Rožmana in njihove sodelavce.

Častna dolžnost vseh domobrancev je, da se te maše udeležite!

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Presidente: Antonio Mizerit

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Telefax: (54-11) 4636-0841/2421

4674-5125

e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, Veronika Godec,

Miriam Jereb Batagelj,

msgr. Janez Pucelj, Marko Vombergar

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires

Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

ČETRTEK, 13. septembra:

Srečanje škofa Alojza Urana z mladimi družinami, zvečer v Slovenski hiši.

Redni sestanek sanmartinske Zveze žena-mati v Slovenskem domu.

Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

PETEK, 14. septembra:

Obisk škofa Alojza Urana v San Martinu. Ob 19. maša, nato večerja in akademija.

SOBOTA, 15. septembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.

Obisk škofa Alojza Urana v Rožmanovem zavetišču. Nato ob 16. maša v sanhuški stolnici in v Našem domu srečanje z rojaki iz San Justa.

NEDELJA, 16. septembra:

V Slomškovem domu v Ramos Mejiji celodnevna prireditev: 40 obletniča doma in slovo skupnosti od škofa Alojza Urana.

Sv. maša za Rupnika, Hacina in škofa Rožmana in sodelavce ob 9.30 v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

PETEK, 21. septembra:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 22. septembra:

Slovenska kulturna akcija: Andrej Makek razstavlja akvarele, akrile in pastele. Odprtje ob 20. uri v Slovenski hiši

NEDELJA, 23. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi. Razstava Andreja Makeka, odprta po maši v Slovenski hiši.

V Bariločah Slovenske smučarske tekme.

SOBOTA, 29. septembra

Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.